

Entorn del 25 d'abril cada any es mobilitzen pels carrers de València milers de ciutadans per reclamar una concepció del país, per les institucions polítiques, que vaja en consonància amb la realitat històrica pròpia. Enguany serà el 10 de maig quan, convocada per Acció Cultural del País Valencià i la Xarxa de Casals Jaume I, la ja tradicional manifestació ajunte en una sola veu, "Salvem el País, salvem el territori", els milers de valencians que mantenen alçada la bandera de la reivindicació fonamental: la pròpia essència del país.

Basset, el 25 d'abril i el país

"La biografia de Basset sovint ha estat marcada per la confusió entre la realitat i el mite. I no poques vegades també per l'odi que va merèixer als vencedors, que enterboliren la seua biografia amb suposicions, o mentides, que el pas dels anys i dels segles en bona part permeten donar per bones. Ara, amb la publicació del llibre de José Luis Cervera Torrejón, 'Basset: mite i realitat de l'heroi valencià', s'aporta una visió més acurada del mític personatge"

Aquestes mobilitzacions, que es fan des del anys de la transició i que van prendre una gran empena a partir de l'any 1994, aprofiten una data emblemàtica. El 25 d'abril del 1707: la batalla d'Almansa entre les forces borbòniques i les austriacistes. La que, al capdavant, va significar la victòria del centralisme borbònic i de la qual derivaren els Decrets de Nova Planta, que van acabar amb les institucions pròpies, no només del País Valencià, sinó també del Principat de Catalunya i de les Illes Balears. És, doncs, un crit de rebel·lia davant una situació que des de fa tres-cents anys és una amarga constatació quotidiana: la pèrdua de les llibertats nacionals, encara no recuperades.

En aquest número d'EL TEMPS d'Història presentem un aspecte d'aquella conjuntura històrica que va representar la voluntat de tot un poble de lluitar per la seua identitat i llibertat. Una voluntat que un home va saber cristallitzar entorn seu: Joan Baptista Basset i Ramos, l'heroi dels maulets. El general Basset.

La biografia de Basset sovint ha estat marcada per la confusió entre la realitat i el mite. I no poques vegades també per l'odi que va merèixer als vencedors, que enterboliren la seua vida amb suposicions, o mentides, que el pas dels anys i dels segles en bona part permeten donar per bones. Ara, amb la publicació del llibre de José Luis Cervera Torrejón, *Basset: mite i realitat de l'heroi valencià*, s'aporta una visió més acurada del mític personatge. Una biografia teixida a partir de l'exhaustivitat documental i l'anàlisi històrica comparativa que permet veure, com es titula en aquest número el llarg extracte del llibre, els *Perfils reals d'un mite*.

Si el 25 d'abril, Basset i el país permeten ajuntar història, realitat i present, també en aquest número hem volgut emmarcar històricament dos aspectes parcials de l'actualitat dramàtica que ens colpeja des de fa un mes: la invasió de l'Iraq. Per això presentem una anàlisi dels acords entre els EUA i el govern dictatorial de Francisco Franco l'any 1953. Un pacte del qual enguany es compleix el mig segle, que va permetre als nord-americans crear les bases a Espanya. I, també i en el mateix sentit analític en relació amb l'actual guerra a l'Iraq, presentem una visió sobre la concreció de la política exterior dels Estats Units, ara fa poc més d'un segle, basada en el principi de la intervenció agressiva, bèl·lica, allà on siga necessari segons els interessos interns d'aquest país. Va ser Theodore Roosevelt, el vint-i-sisè president (1901-1909) dels Estats Units, el partidari més fervent d'aquesta política, que tan bé va saber posar en pràctica, quan encara no era president, amb la guerra de Cuba (1898) en contra del decadent imperi espanyol.